

hente fortrolige oplysninger i væsentligt videre omfang end efter de gældende regler. Formålet med bestemmelsen er i stedet navnlig at løse de spørgsmål vedrørende tidsforbrug m.v., som de gældende regler kan være forbundet med. Der henvises nærmere til justitsministerens besvarelse af bl.a. spørgsmål nr. 58.

Flertallet (V, S, DF og KF) bemærker samtidig, at bestemmelsen er ændret i forhold til det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring.

Det er således nu præciseret, at Politiets Efterretningstjeneste alene kan indhente oplysninger på grundlag af bestemmelsen, såfremt der er en mere konkret formodning om, at oplysningerne vil have betydning for varetagelse af tjenestens opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

Efter flertallets (V, S, DF og KF) opfattelse må det endvidere anses for væsentligt, at der føres en effektiv og uafhængig kontrol med efterretningstjenestens anvendelse af bestemmelsen. Flertallet (V, S, DF og KF) bemærker i den forbindelse, at der i lovforslaget lægges op til kontrol fra det såkaldte Wamberg-udvalgs side, således at dette udvalg mere generelt kan kontrollere, at tjenestens indhentelse af oplysninger ligger inden for de rammer, der følger af bestemmelsen.

Flertallet (V, S, DF og KF) finder, at denne kontrolordning må anses for hensigtsmæssig.

Hertil kommer, at kontrolordningen er blevet præciseret og udbygget i forbindelse med lovforslagets behandling, jf. herved justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 125.

Det er i den forbindelse bl.a. tilkendegivet, at Wamberg-udvalget har adgang til indsigt i de konkrete oplysninger, som tjenesten har indhentet, at udvalget også skal føre kontrol med, at tjenesten destruerer oplysninger om personer, som viser sig at være irrelevante for tjenestens opgaver, og at udvalget fremover skal betjenes af et uafhængigt sekretariat.

Den interne styring af og kontrol med tjenestens indhentelse af oplysninger er også blevet styrket, idet det bl.a. er præciseret, at den ordning, der er beskrevet i lovforslaget vedrørende indhentelse af forudgående godkendelse hos efterretningstjenestens chef eller dennes stedfor-

træder også vil omfatte tilfælde, hvor der er tale om at indhente meget følsomme lægelige oplysninger, herunder oplysninger om psykiatiske diagnoser m.v. Herved sikres det, at ansvaret for indhentelse af bl.a. denne type af oplysninger – der i øvrigt kun forekommer i ret begrænset omfang, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 38 – forankres i efterretningstjenestens øverste ledelse.

5. Der har endvidere været fremsat kritik af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, om retskendelse »på person« i forbindelse med indgreb i meddelelshemmeligheden (telefonaflytning og teleoplysning).

Flertallet (V, S, DF og KF) bemærker, at domstolskontrol med politiets anvendelse af tvangsindgreb, herunder indgreb i meddelelshemmeligheden, må anses for et grundelement i et retssamfund. Flertallet (V, S, DF og KF) har derfor forståelse for en række af de principielle betragtninger, som har været gjort gældende fra forskellig side vedrørende den foreslåede bestemmelse.

Af de grunde, som justitsministeren har redegjort for (jf. bl.a. lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 4.2.2), finder flertallet (V, S, DF og KF) imidlertid samtidig, at der er behov for at tage højde for den meget voldsomme udvikling på det teknologiske område, som er set siden indførelsen af de gældende regler for mere end 20 år siden. Flertallet (V, S, DF og KF) har således forståelse for de betydelige udfordringer, som denne udvikling indebærer for politiet, bl.a. på terrorområdet, hvor mistænkte i væsentlig grad søger at udnytte den teknologiske udvikling inden for tele- og internetkommunikation til at undgå overvågning fra myndighedernes side.

Flertallet (V, S, DF og KF) bemærker i den forbindelse, at anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er meget snævert, idet bestemmelsen alene finder anvendelse i sager om efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

Flertallet (V, S, DF og KF) tillægger det endvidere væsentlig betydning, at der ikke er tale om en udvidelse af politiets muligheder for at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, og at der således ikke på grundlag af den foreslåede bestemmelse vil kunne foretages f.eks. telefonaflytninger, som ikke allerede ville kunne foretages i dag. Det gælder både med hensyn til den mistænkte egne telefoner og andres telefoner.